

عنوان مقاله:

تحول نقوش هندسی و تکامل اشکال و مفاهیم آن در هنر اسلامی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سولماز امیرراشد - عضو هیئت علمی دانشگاه محقق اردبیلی،

خلاصه مقاله:

در هر فرهنگ و نزد فلاسفه اعداد و اشکال برای بیان مفهوم خلقت در رابطه با عناصر و زمان به کار رفته است. هندسه و ریاضیات در فلسفه یونان و سپس روم نماینده جهان معقول و نمونه اعلایی دانسته شد که خدا جهان جسمانی را که ما در آن زندگی می کنیم، برپایه آنها آفریده است. بند رومی یا گره هندسی یکی از اصول هفت گانه تزیین در هنر ایران، یکی از اقتباس های هنر اسلامی از فلسفه یونان و هنر بیزانس است. تصور می رود این اقتباس بعد از ظهور اسلام صرفا بر اساس منافات نداشتن نقوش هندسی با جهان بینی اسلامی در آثار معماری و سایر هنرها تا قرن سوم هجری بکار رفته است. کم کم با ترجمه آثار یونانی تا قرن چهارم، ذهن نوین اسلامی آثار فلسفی و علمی فرهنگ های مختلف را هضم کرده و حیات عقلانی جدیدی برای مسلمانان پدیدار می شود که رنگ خالص اسلامی بر خود داشته است. در این تحول اندیشمندی چون ابن سینا، فارابی (هندسه عملی و نظری)، اخوان الصفاء، سهروردی و ابن عربی با تاثیر پذیری از حروفیه و تعلیمات هرمسی، عرفان عملی و نظری را مورد بحث قرار داده که در هنر و معماری ایران نمود پیدا کرده است. بنابراین اگر آغاز نقوش هندسی از فلسفه و هنر یونان بود، اما طی سیزده قرن کاربرد و تکامل، به صورت عملی و نظری در حوزه هندسه و مفاهیم عرفانی در جهان اسلام به ویژه ایران آن را به عنوان یکی از عناصر بارز هنر اسلامی در آورد.

کلمات کلیدی:

بند رومی، تحول نقوش، مفاهیم، هنر اسلامی، فلسفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/846714>

